

HORITZO

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 ptes.

Dels articles signats en són
responsables llurs autors

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Redacció i
Administració

G. Hernández 15, pral.
Telèfon 32 X

No es retornen els
originals

Una crida

He anat llegint amb detenció la diversitat d'articles apareguts en HORITZO, i la impressió més agradable que n'he copsat és l'interès dels articulistes d'expressar un noble afany per l'estudi de les coses, que manté el periòdic a un nivell ben enlairat entre la munió de publicacions comarcals de Catalunya. Vegi's com a mostra «Presentació», «Un poble, un periòdic», «Pedagogia», «Aspiracions ideals». En aquests articles i altres que podria nombrar es veu ben clar l'interès dels redactors per tot allò que enlaira l'esperit amb el coneixement de les coses. Precisament per aquest motiu, el periòdic no ha caigut en la fàcil temptació de parlar de les xafarderies entre veïns; de fer aquella brometa estilitzada en certs periòdics comarcals i en fer política de casinet, en la qual s'hi barreja, moltes vegades, personalismes mal dissimulats.

L'haver vençut aquests obstacles ja demostra per si sol, la tasca ben orientada de l'Ateneu i l'esforç que aquest fa en favor del bon nom de nostra estimada vila. Ara, jo voldria que aquesta feliç empresa començada per un estol de joves ardits, trobés un ambient favorable dintre la totalitat dels sectors de la vila.

Fins avui, l'àmbit de l'Ateneu

s'ha reduït a un cercle de *dilettantis* de la cultura, massa petit si ho comparem amb l'extensió del nostre poble. Jo crec que l'Ateneu no deuria ésser una associació més, de les moltes que existeixen i divideixen a Cassà: l'Ateneu Cultural deuria ésser el comú denominador de totes les entitats en les quals el jovent hi troba simplement un esbarjo material: Voldria, per exemple, que no fos raó suficient, dir: «Jo ja pertencixo a tal Societat i allí passo els «ratos» lliures, ja amb les fitxes als dits o les cartes a les mans. El jovent deuria trobar-se, ademés, en un lloc on fos possible fer tasca cultural i que servís d'enllaç de companyonia als que per raons de política menuda, es troben separats en diferents entitats. Molt bé que hom mantingui amb fe les seves idees polítiques o socials — viril expressió de ciutadania — i s'afiliï a la Societat que més s'avingui amb els seus ideals; però, d'això a fer-se un reduït tancat a tota altra aspiració de convivència dintre el poble, hi ha un abim.

L'Ateneu no posa condicions tancades: obra els braços a tots els cassanencs que per a sobre de les ideologies polítiques, socials i religioses, sentin un afany de cultura. L'Ateneu té com una de les virtuts més estimades el respecte a totes les idees i deixa exposar-les amb llibertat. Aquesta virtut tan difícil de posseir per aquells que imbuïts de

prejudicis es creuen posseir la veritat, porta com a conseqüència un esperit de controvèrsia que es posa de relleu en les converses comentades que amicalment es celebren dintre la casa.

No parlo amb detenció de les condicions econòmiques que l'ésser soci de l'Ateneu suposa, puix que estan a l'abast de tothom: una quota irrisòria de trenta cèntims, quinzenal, no és un sacrifici per ningú. Precisament, l'Ateneu no persegueix un guany material, no és una societat mercantilitzada; sols mira el diner

Pastreteria

Oriol

Carbó

La més econòmica

4 cantons

Girona

com un mitjà necessari per aconseguir el seu ideal.

Els avantatges que pot donar l'ésser soci de l'Ateneu són ben visibles: bastaria fer un balanç dels dos anys que porta d'existència per veure'n els resultats positius. Ara mateix, dona un curset de català d'una importància extraordinària pels que es preocupen per saber escriure correctament la nostra llengua, i també un curset d'esperanto, pels aficionats a conèixer aquesta

llengua universal; bona prova de la seva importància en l'estol de joves i la reduïda, però, selecta representació femenina que concorren les lliçons. Per fotes aquestes causes, jo voldria que els cassanencs correspongessin a l'obra de l'Ateneu amb la seva aportació moral i econòmica; si algun avantatge té aquesta obra, serà sens dubte per enlairar el bon nom de nostre estimada vila.

pal— un prestigi i un nom de poble petit amb empena i ànim de fer coses grosses.

J. B.

Esperanto

XVI Congrés Català d'Esperanto i XV Jocs Florals Internacionals.

(Vendrell, 4, 5 i 6 juny 1933)

Era diumenge al matí i l'andana de la estació estava plena de gom a gom. Eren les onze i quart i el tren que portava els congressistes ja s'aturava i aquests davallaven tots cofois entre els aplaudiments dels que els donaven la benvinguda, mentre les senyeres voleiaven, excitades per un vent suau. Un nombros contingent de «verdstelanoj» es veia aplegat sota les ensenyes. Era frapant veure cares conegudes que, de molts anys ençà no s'havien vist, per manca d'aquestes festes, on s'hi apleguen esperantistes de tots els indrets de Catalunya.

Des de l'estació a la casa de la vila els congressistes formaren una manifestació imponent. Les senyeres desplegadas, eren les capdevanteres que orgulloses aixecaven ses testes en senyal de triomf. En arribar a casa de la Vila foren col·locades totes al balcó, essent l'enveja dels ciutadans que no volgueren aprendre l'Esperanto quan se'ls va anunciar que la senyoreta estoniana Elinjo Pähn, venia a donar-los-hi un curs d'Esperanto, per a preparar-los per a rebre els congressistes.

A la sala d'actes de l'Ajuntament després de la benvinguda pronunciada pel batlle, el president de la K. E. F., Sr. Alberich, obrí el Congrés amb un parlament ple d'entusiasme, fent història del nostre moviment d'ençà del Congrés de Vinaroç i cridà els esperantistes a la movilització general per tal de llençar-nos a l'atac definitiu. Saludaren el Congrés els representants de BADALONA ESPERANTISTO, Badalona; LUMON

Projecte

Estic ben segur que molts joves de Cassà han pensat més d'una vegada, sobretot en els dies calorosos d'estiu: Si tinguéssim una piscina!! Aqueix mateix pensament me l'he fet jo també molt sovint, però, no m'he volgut limitar a pensar-ho, sinó que he procurat concretar-ho i m'he convençut que, una piscina a la nostra vila no fóra una utopia, o un somni d'un «dia» d'estiu, sinó que podria ésser una magnífica realitat.

Què és una piscina? Senzillament, un safareig gran, d'uns trenta metres de llarg per uns vint d'ample i amb una fondària variable d'un metre a dos i mig o tres; és clar que també pot construir-se més petita si els cabals no són suficients per ferne una de reglamentària. Aquest safareig, no cal dir-ho, ha de tenir les vores a nivell del sòl; no més alt, i deuria recobrir-se de ciment Portland.

En quan a l'aigua, sols fóra un problema insoluble si es tingués de bestreure de la de proveïment públic, però es podria resoldre amb un pou i una bomba; si l'emplaçament de la piscina ho permetés, l'aigua que es buidaria per renovar-la podria servir per regar els terrenys veïns, els propietaris dels quals podrien pagar-la.

Els demés, diguem-ne accessoris, com són, tanca de paret de maó de canto, vestidors, dutxes, palanca per a salts, etc. no augmentarien de gaire el pressupost total de l'obra. I parlem-ne ara, d'aquest pressupost.

Com podrien trobar-se els mitjans econòmics per satisfer l'import de la piscina? Jo crec que l'Ajuntament i les diferents Societats cassanencs hi podrien contribuir, aportant-hi un capital que s'amortitzaria amb la petita quantitat que es cobrés dels serveis i amb els ingressos de festivals que podrien organitzar-se cada estiu —water-polo, curses, salts — una volta hi haguessin nedadors locals capaços de competir amb algun petit club d'altres pobles.

Els avantatges de la realització d'aquest projecte són molts: hi ha en primer lloc, l'aspecte importantíssim de donar feina als obrers parats del ram de construcció i peonatge; hi ha també, l'aspecte de cultura física i sanitària d'una importància cabdal en els països que van al davant de la civilització. A redós d'aquesta piscina podria fundar-se un Club de Natació que encarrilaria l'afició d'aquests nois que a les deu del matí o a la una de la tarda se'n van, espitregats i sudorosos, sota el sol de juliol o agost, cap a la resclosa del Verneda. Altres avantatges d'ordre higiènic podrien consistir en deixar banyar gratuïtament els nens i nenes de les escoles municipals. En fi, es crearia en la nostra vila —on l'esport es redueix a un equip de futbol—, un nou esport considerat per molts, com el més sa i complet de tots.

Aquest projecte, en cas de portar-se a terme, donaria a la nostra vila — que seria, després de poblacions com Manresa, Reus, Terrassa etc. un dels primers pobles de Catalunya que tindria piscina municipi-

A.

de Terrassa; GRUP ESPERANTISTA de Vich; BELA ESPERO de Manresa; GERONA ESPERO de Girona; NOVA SENTO i BARCELONA ESPERANTISTO de Barcelona; LLIGA ESPANYOLA DE FERROVIARIS ESPERANTISTES, PACO KAJ AMO, BARCELONA STELO i JUNECO de Barcelona; CONFEDERACIO ESPERANTISTA ESPANYOLA; Jaume Grau per la Lingva Komitato i la senyoreta E. Pähn pels estonians i alguns altres que no puc recordar.

Després de llegides moltes adhesions rebudes, entre les quals hi havia la del Conceller de Cultura, Ventura Gassol, i la del Cap de Telègrafs, es procedí a la inauguració de l'Exposició Esperantista en el local del Centre Industrial. Una demostració que palesà la puixança de l'Esperanto i el bon gust dels companys vendrellencs.

A la tarda, al teatre Tívoli, amb una concurrència que no pogué encabir-se en el local, puix de tots aquells indrets vingué gent per presenciar la nostra festa, es celebraren els XV Jocs Florals Internacionals. La Flor Natural fou guanyada per l'Esperantista Polonès, Robert Swietorzeski. Presidí la Festa la senyoreta Regina Riera amb dotze dames d'honor. Totes elles eren formosíssimes. Tant la memòria del secretari «samideano» Jaume Grau-Casas, com el parlament del president del Jurat, company Artur Domènech, foren llargament aplaudits. La Festa acabà amb unes paraules en català del president de la KEF., que entusiasmaron el públic que, emocionat de tot allò, aplaudí insistentment, mentre la orquestra i la «esperantistaro» cantaven LA ESPERO, i desfilaven acompanyades de joves esperantistes, la Regina i la Cort d'Amor.

Aquell mateix dia es descobriren les plaques que donen el nom del Dr. Zamenhof a un dels carrers de la vila i a la nit tingué lloc un ball d'honor per als congressistes.

A primera hora del dimarts, al marge del Congrés tingué lloc una missa amb sermó en Esperanto i una reunió d'esperantistes lliurepen-

sadors.

Les sessions de treball, tingueren lloc a la Biblioteca Popular amb assistència extraordinària i amb un entusiasme que no havíem trobat mai a cap congrés. Es tractaren molts temes i foren presos diferents acords, dels quals volem fer ressaltar, en primer terme, el d'invitar a Barcelona al Congrés Universal per 1935; celebrar el XVII Congrés Català a Ripoll; adherir-se al Comitè Català contra la guerra; publicar dintre d'aquest any una nova gramàtica catalana; continuar els cursos Cseh, per tots els indrets de Catalunya, etc. etc.

A migdia es celebrà el banquet oficial amb assistència del batlle, i de la regina de la festa, amb la seva cort d'amor. Fou un acte de companyonia, orfe de tota moixiganga. Es pronunciaren brindis, tots ells en tons enlairats.

Encara hi hagué en el mateix dia, exàmens de professorat i una conferència per la coneguda professora E. Pähn sobre el poble estonià.

L'endemà, dimarts, els esperantistes que disposaven de temps, en nombre de 60, efectuaren l'excursió a Poblet i Santes Creus. La història de la vella Catalunya passà per davant dels nostres ulls durant aquell dia memorable.

Com a esperantistes i com a defensors de la Federació Esperantista Catalana estem plenament satisfets del resultat d'aquest primer congrés «postdictatorial». A tots els que han treballat per ell, i especialment als esperantistes vendrellencs, els herois de 1933, el nostre agraïment i la nostra encaixada.

F. MONTSERRAT

Narcís

Martí

Tocineria - Comestibles

Cassà de la Selva

Quatre mots

Voteu o Mateu

Ja fa força temps, que en una paret d'una casa situada en un punt cèntric de Cassà, hi ha dues inscripcions fetes amb carbó, en grans caràcters.

No eren nens, els dibuixants anònims que mostraren d'aquesta faisó la seva educació deficient. A jutjar per l'alçària en què es troben aquestes inscripcions, es tracta de persones d'una estatura regular. Alguns jovenets, que segurament van creure que feien una gran cosa.

Es lamentable!... Com també ho és el fet d'emprar aquest sistema primitiu per a fer propaganda en unes eleccions. Aquelles inscripcions deien: «Voteu Miravittles».

Passades les eleccions, unes altres mans pecadores van estrafer la inscripció canviant el seu significat i posant-lo d'acord amb la manera de pensar dels que es decidiren a rectificar-la. Unes ratlles només, fetes amb carbó i gratant la paret perquè quedessin ben gravades, van ésser suficients per convertir aquella mena de convit en una altra mena de convit encara més insípid. Suara, convidaven a votar a Miravittles; ara, conviden a matar-lo. «Mateu Miravittles».

«Mateu Miravittles» també podria significar el nom d'algú. Una befa, un insult, adreçats a algú que es digués Mateu Miravittles.

Però nosaltres creiem que el mot Mateu hi fou posat amb intenció més maligna. Aquests minyons inciten constantment el públic, per mitjà d'aquesta inscripció, a occir un home per haver comès el greu delictes de no pensar com ells. Gairebé inconscientment, ens han mostrat el seu instint de petits botxins. Qui s'escaparia d'una condemna de mort si imperés el criteri «expeditiu» d'aquests joves mal educats? Tan mal educats, o més, que els que els donaren l'exemple començant a embrutar aquelles parets per fer d'una manera tan impròpia i gens digna,

propaganda electoral.

No coneixem els autors d'aquestes malifetes. Si ens fos possible els castigariem. En el mateix lloc del delictes, davant d'una concurrència ben nombrosa d'infants, a l'hora de la sortida de les escoles.

Aquests joves mereixen una punició exemplar. Un càstig que tingues la virtut d'exterminar aquesta plaga de dibuixants furtius de parets.

F. P. C.

Bibliografia

Dues novel·les de S. Juan Arbó

Segurament, molts de vosaltres us preguntareu —ço que posarà més de relleu si cal; una indiferència injusta envers els autors catalans—: Qui és S. Juan Arbó? Nosaltres us podríem respondre: Aquest nom va sobre el títol de dues novel·les: *L'Inútil Combat* i *Terres de l'Ebre*. Si algú de vosaltres les ha llegit, estem segurs que, rera les planes de prosa forta, en la qual abunden els punts suspensius i admiratius (amb els quals, aquest autor juga amb maestria logrant l'efecte desitjat) de *L'Inútil Combat*; i rera les planes, ara de poesia suggestiva i adés d'un realisme cru, de *Terres de l'Ebre*, se li haurà aparegut un autor fermament perfilat. Si no ho heu fet, us ho aconsellem: descobrireu un autor, un bon autor, i a l'ensem fruireu amb la lectura de dues bones novel·les.

L'Inútil Combat, publicat per edicions Proa, fou la seva primera obra. Segons veiem en el pròleg de la seva altra novel·la, aquest llibre és en part, una autobiografia; una plasmació de les pròpies inquietuds d'adolescent, d'infant gairebé, que aima la llibertat, pròpia dels seus anys, però, que el destí, implacable, el reté lligat moralment a la taula d'un despatx fosc (a sobre sempre la mirada escrutadora del burgès).

Una finestra, li deixa entreveure un tros de cel rialler i la plaça plena de sol i del brogit que hi fan, jugant, els nois de la seva èdat. Aquests trossos, junt amb unes escenes del seu germà petit, que mor; i d'un gosset, que un carrò aixafa, pel qual sent un amor indefinible. Escenes tendríssimes, són els millors del llibre, les més sinceres.

Després, el llibre s'aparta una mica del primer traçat, i la seva lectura, potser decau lleugerament en interès. Creiem que contribueix a això, el que en una espècie de pròleg, l'autor ja ens posi en coneixement que totes les inquietuds, les angoixes, els sofriments del protagonista, seran estèrils. La seva salut, minada per un vici devastador i per una vida irregular i atzarosa, és pobre; i a l'últim el veiem morir, en terra llunyana dedicant el seu últim pensament a la seva mare, el seu gran amor.

L'obra, escrita en primera persona, sembla verament producte (creiem que aquesta era l'intenció de l'autor) d'un pensament desequilibrat i malaltís.

L'altra novel·la, *Terres de l'Ebre*, apareguda posteriorment, fou, segons diu el seu autor, concebuda amb anterioritat a la primera, com un conte, l'acció del qual s'anà examplant fins a esdevenir una novel·la. Ací, S. Joan Arbó, se'ns presenta en un aspecte més sentimental (malgrat que no manquen les escenes idealistes molt ben fetes per cert). Tot el llibre traspua una inefable poesia. Les terres de l'Ebre hi són retratades amb minuciositat, amb una descripció molt evocadora. El protagonista, és també un adolescent. L'angoixa de les llargues nits, prop del pare sorrut, pensant en l'estimada, que és al poble. La dura tasca d'aixadejar tot el dia, tots els dies: Les inquietuds de jove. El record de la mare morta, apenes coneguda, que sovint li provoca un esborronament tendre. La indecissió gairebé infantil davant la noia que vol. S. Joan Arbó ens el fa viure i ho descriu tot amb destresa, i dintre el marc meravellós dels paratges de l'Ebre, molt ben suggerits.

Aquesta novel·la fou la que, després de «Vida Privada» i «Albada», més sufragis obtingué en el Premi Creixells d'aquest any. No pretenim jutjar el fall del Jurat, ni molt menys criticar-lo, però, permeteu-nos dir, que si aquest premi s'ha d'atorgar a una novel·la, nosaltres creiem que *Terres de l'Ebre* era la indicada. Però, creiem que el nom de l'autor influeix molt, i així compremem que el nom de S. Joan Arbó no impressionés tant com el de Josep M. de Segarra. També obtingué més sufragis «Albada», (de la qual ja hem parlat en un altre comentari), per nosaltres el Premi Creixells d'enguany és *TERRES DE L'EBRE*, de S. Joan Arbó, novel·lista ben personal de gran pervindre, sense precedents en la literatura catalana pel seu estil.

R. MESTRES MASSA

Barcelona 3 - VI - 33.

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons

«*Fruixampany*»

«Representant de la cervesa *Damm*»

Cassà de la Selva

Màquines per a
cosir i brodar

Wertheim

Ràpida S. A.

Venda al contat i a terminis

Salvador Matas

Ferrándiz, 81

Cassà de la Selva

De l'escorxador

Municipal

Degut a la denúncia formulada en la nostra Redacció sobre la manca de netedat en l'Escorxador Municipal, efectuarem una visita a l'esmentada dependència a fi de procurar convèncer-vos del que hi pogués haver de cert.

Hi arribarem en un moment de tràfec i per aital motiu ens poguérem donar perfecte compte de com funciona el nostre escorxador.

Degut a ésser molt vella la construcció de l'edifici, s'hi noten una infinitat de defectes i en quant a la netedat, no direm pas que sigui ideal (suposem que el que va fer la denúncia es referia al local de matança) sinó que afirmem que hi és a mitges. I una de les causes primordials d'aquesta defectuositat és en primer lloc el no comptar amb cap aparell mecànic dels que s'estilen en els escorxadors moderns. La matança encara s'efectua amb els mitjans més rudimentaris. Ens asseguren, els que trobem en l'escorxador, que hi ha anys que han hagut d'estalviar l'aigua, i no podent comptar amb aquest element amb abundància, és la causa que no podrà estar mai en les condicions degudes.

Nosaltres som partidaris de que es faci un Escorxador nou, ja que en l'actual hi concorren, com ja diem més amunt, un sens fi de defectes que fan d'imperiosa necessitat la seva substitució, i una de les tals que volem remarcar es refereix a sanitat, puix si bé no es pot dir que el local sigui un niu d'infecció, ja que en el que es refereix al de matança ja hem dit que no hi teníem res a dir en quant a netedat, en canvi la claveguera que llença els residus i grasses de l'escorxador al torrent, creiem nosaltres que és un perill per la salut pública en la temporada d'estiu, ja que la major part de l'any el torrent esmentat no duu ni una gota d'aigua, i a més, cal tenir en compte que el seu curs travessa mig poble.

No voldríem però, que la solució d'aquest problema passi al davant dels assumptes que requereixen una solució més ràpida: (escoles, aigües) sinó que desitjaríem que s'activessin els treballs de més interès per el poble i poder començar lo més prompte possible les obres del escorxador que fa falta.

Heus ací la impressió que ens en emportarem al visitar el nostre Escorxador Municipal.

Quan la població pugui comptar amb aigua en abundància, serà arribada l'hora que es podrà pensar

seriament en fer-ue un de nou. Això i haver solucionat el problema de la població escolar.

Aquesta és la nostra impressió amb referència a la denúncia sobre la netedat del nostre Escorxador.

Agraïm des de aquestes planes al veterinari municipal Sr Enric Coris i a l'administrador Sr. Lluís Barceló la seva gentilesa al acompanyar-nos i fer-nos totes les explicacions que ens podien ésser d'utilitat.

R.

De l'Ateneu Cultural

Divendres, dia 21 del present, en el nostre estatge social l'amic Modest Sabaté va donar la seva anunciada conferència sobre el tema «Catalunya i el nacionalisme català considerat com un fet d'idees».

El president de l'Ateneu amb breus paraules d'amistat i elogi al conferenciant, obrí l'acte.

Aquest, seguidament féu ús de la paraula, exposant aquelles essències que donen a Catalunya una personalitat pròpia; el lloc preeminent en què va posar-se en dictar lleis exemplars com els Usatges, el Consolat de Mar i altres que han estat estudiades pels més grans tractadistes jurídics internacionals. Parlà de la guerra, dels remences com a prova de què sentíem més aviat que altres els neguits socials de la instauració dels Sindicats agrícoles, quan encara els altres pobles no havien cristal·litzat les idees cooperativistes, i esmentà a Lluís Vives, català de València, que de la seva obra educativa i democràtica en sorgí el parlamentarisme.

La gran guerra, digué, portà com a conseqüència el redreçament de pobles esclavitzats com Polònia, Txecoslovàquia, Finlàndia etc; Catalunya, amb una personalitat històrica i espiritual més acusada que aquestes nacions, no pot deixar d'imitar llur exemple.

Explicà la diferència entre el nacionalisme dels grans Estats i el

nostre. Per aquells, és una exacerbació el domini, per nosaltres el desig de poder cooperar a la civilització amb la nostra intel·ligència i voluntat.

Remarcà la potència de cultura que per a Catalunya ha senyalat una ruta definitiva entre els pobles llatins i acabà exposant la diferència que existeix entre els conceptes d'independentisme i nacionalisme i establint la primordialitat de les coses de l'esperit com elements definidors d'una pàtria.

L'orador que va ésser escoltat amb molt d'interès, al finalitzar fou ovacionat llargament i felicitat.

El divendres prop-passat tingué lloc, organitzat pel nostre Ateneu Cultural, una conferència a càrrec del president de l'Institut de Ciències Econòmiques de Catalunya Sr. Joan P. Fàbregas sobre el tema «La crisi mundial i la seva repercussió a Espanya».

Aquesta conferència constituí un falaguer èxit.

En el proper número d'Horitzó publicarem la ressenya d'aquest acte.

Podem adelantar que el Sr. Joan P. Fàbregas ha demostrat estar ben compenetrat del tema que desentrotllava.

Futbol

Un jugador cassanenc:

Josep Pagès

Era per allà l'any 28. Desapareguts feia temps, els dos antics Clubs de futbol locals, es tornava notar un cert revifallement de l'afició esportiva, que motivà la formació d'equips (o «tims», com vulgarment se'ls anomenava) sense camp i moltes vegades sense pilota propis. D'aquests equips n'era una mostra ben genuïna el «Zig-zag».

Desaparegut també aquest, un grup de jovenets, el major no passava de 15 anys, fundaren el «tim» de la Coma, equip integrat per elements, alguns dels quals, Bosch i Pi, formen part avui del C. D. Cassà. Però de tots ells, en destacava un, que per el seu coneixement de joc, al mateix temps que per el seu estil, denotava que havia en ell fusta de jugador, aquest era Josep Pagès.

Passà un temps i es fundà en la nostra vila, un Club de futbol. El «tim» de la Coma s'hi empassà amb armes i bagatges. D'aquesta manera, Josep Pagès va entrar a formar

part de l'equip del C. D. Cassà.

Jutgem inútil consignar les magnífiques actuacions de Josep Pagès, durant el temps que jugà en el C. D. Cassà. Es una cosa sobradament coneguda per l'afició esportiva local. Solament havem de dir, que, aquestes actuacions, al mateix temps que feren considerar a Pagès com el millor dels jugadors locals, motivaren que el Girona F. C. li fes tentadores proposicions, per tal de què passés a defensar els colors d'aquest Club, proposicions que Pagès acceptà, entrant així de ple en el camp professional.

* * *

Aquesta temporada el Girona F. C. s'ha classificat en primer lloc en torneig de promoció a la 1.ª categoria. En aquest torneig, Josep Pagès ha jugat un paper importantíssim.

Tots els cassanencs, àdhuc els que sentim menys afició al futbol, hem seguit amb interès creixent els brillants partits jugats per Josep Pagès, que fan que ell consideri com un dels valors més positius del Girona F. C.

Josep Pagès és un jugador, un gran jugador i al mateix temps de brillant pervindre, que ha de donar, n'estem convençuts, dies de glòria al futbol català.

* * *

Finida la temporada Josep Pagès malgrat les avantatjoses proposicions, que li han sigut fetes per altres Clubs, sembla que tornarà a fitxar per el Girona F. C. Nosaltres havem de dir que, com a gironins en tindriem fonda alegria.

I després, a renovar i si cap superar, els èxits de la passada temporada. Els cassanencs l'anirem esguardant amb interès, car, tots ens sentim orgullosos de què, un jugador de la seva categoria sigui fill del nostre poble.

R. CASSA ESTANOL

En els escrits és on es revelen els genis i les capacitats, no en les fulgurants oratòries d'una reunió d'amics o correligionaris.

Rousseau

Escacs

Problema N.º 3

Posició

Blanques: R 8 C D, D 4 R, T 1 D, T 5 T D, A 4 T D, C 6 C D.

Negres: R 3 D, D 7 D, A 8 A D, A 3 R, P 2 C D, P 2 R, P 3 A R, P 4 C R, P 5 A D, P 6 C D, P 7 C D.

Blanques 6 peces. Negres 11.

Mat en dues

* * *

Solució al problema N.º 2

Jugada clau: R 4 A!

Han tramès la solució exacta els Srs. E. Castelló; E. Genóher; i G. R.

* * *

Partida brillant

Defensa francesa

Blanques E. Book. Negres W. Ingerslew.

1. P 4 R, P 3 R — 2. C 3 A D. - Acostuma a jugar-se: 2. P 4 D; no obstant, hom admirarà en el blanc

Cobla

Orquestra

Orquestrina

La Principal

Per a contractess:

Francesc Gruart

Cobla

Orquestra

Orquestrina

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona)

Per a contractess:

Pere Aipa

Telefon: 22

un estil, propi i enèrgic, que s'aparta de la pràctica corrent.

2... P 4 D — 3. C 3 A R, A 5 C — 4. A 3 D. - Jugada paradòxica, puix que impedeix el moviment del P D. No obstant, defensa el P R, i demostra l'intent de descabdellar l'A D mitjançant P 3 C D. 4... P 4 A.D. - El negre intenta aprofitar-se d'aquesta jugada, llençant-se a un atac pel flanc de D. — 5. P 3 T D, A 4 T — 6. P 4 C D!, P x P — 7. P x P, A x P - El blanc ha sacrificat un P. però ha adquirit un ràpid desenvolupament i dominar línies obertes. — 8. A 2 C! - Amençant C x P, seguit de A x P C R. 8... C 2 R. — 9. O-O, O-O — 10. T 1 R, P 3 C D — 11. P x P, C x P. — 12. C x C, P x C - Si 12... D x C seguiria A 4 R — 13. C 4 D, A 2 C — 14. T 3 R - preparant un atac molt fort. 14... C 2 D? — 15. C 6 A!, A x C - El començament de la fi. — 16. A x P, R x A - Si R 1 T seguiria D 5 T. — 17. D 5 T ♣, R 1 C. — 18. A x P!, R x A. — 19. T 3 C ♣, R 3 A — 20. T 1 R!! abandonen.

Al negre no li és possible evitar

el mat en la jugada següent.

* * *

Diàleg en un club d'Escacs.
¿Qué le parece que mate más brillante le he dado?
— Pero oiga Vd. si es «mate» como quiere que sea brillante.

J. M.

Espectacles

Cinema

Kursaal Cinema

«EL CAMINANTE»

per William Farnum

Una pel·lícula en la qual el protagonista demostra les seves excepcionals condicions d'actor dramàtic. Gest sobri i enèrgic a to amb el personatge que encarna. William Farnum ens palessà que per ell el temps no passa.

RASPUTIN.—L'assumpte interessant d'aquest film conegut per

Kursaal Cinema

El veritable local d'estiu
Completament ventilat
i perfumat

Aconteixement extraordinari per a
dissabte 29 de Juliol nit i diumenge
30 tarda i nit.

3 pel·lícules de llarg metratje en un
programa 3

Presentació de la grandiosa producció
que ha assolit els més formidables èxits.

LOMBIE

(La Legión de los hombres sin alma)
per **Bela Lugosi, Magde Bellamy i
Jonh Harron.**

¡Que pague el diablo!

creació inimitable del popular actor RO-
NALD COLMAN i LORETTA YOUNG.

Madame Julie

Comèdia musical de gran èxit.

En conjunt un programa sens precedents

Bar

American

Sport

Plaza J. A. Clavé

Cassi de la Selva

molta gent, fa que mantingui l'interès en el transcurs de la cinfa. La interpretació de Conrad Verht excel·lent com ens té acostumat en totes les seves produccions.

Un programa regular.

Modern

«MARIDOS ERRANTES»

i

UN HOMBRE DE SUERTE

(reprise)

La primera ens presenta un intern drama familiar, magistralment interpretat per Clive Brook, sobri i correcte com sempre, juntament amb Vivienne Osborne.

«Un hombre de suerte», és una bonica comedieta, abundant en situacions còmiques on la malagunyada actriu Rosario Pino té ocasió per lluir les seves grans qualitats artístiques. Els altres intèrpretes de la pel·lícula són Roberto Rey i Maria Luz Callejo.

DICK

Cine Modern

Empresa Josep Taché

Diumenge 30 Juliol 1933
Tarda i Nit

Una gran sorpresa

Presentació

**d'un dels millors
espectacles**

presentats en aquesta
vila.

Demanau programes especials

T O T S

els aimants de les nostres belles coses adquireixen setmanalment, el Carnet

**SEGELLS
"CATALUNYA"**

Edició genuïnament catalana de propaganda racial

Publicat per
EDICIONS "VARIA"
Apartat de Correus. 1229
BARCELONA

Adquiriu-lo a Cassà

A casa: FILLA DE J. CARBÓ

Plaça de la República, 10

Notes Municipals

Sessió del dia

18 de Juliol

Hi assistiren solament el President i el Sr. Rich, per trobar-se fora de la vila el vocal Sr. Dalmàs.

Es aprovada sense discussió l'acta anterior i alguns comptes de petita importància i el de l'enllumenat públic corresponent al mes de Juny que puja pessetes 189'80. Queda pendent d'aprovació el referent a l'extraordinari de la Festa Major esperant que la Companyia resolgui sobre la reclamació feta per l'Ajuntament anterior.

Es llegida una lletra de la Tècnica de Construcció per la qual són reclamats uns honoraris pels estudis i treballs que es portaren a cap per procurar l'abasteixement d'aigües a aquesta vila, cosa que ja fou reclamada en 21 d'Octubre passat sense que's contestés. El President manifesta que la Comissió gestora no està facultada per resoldre aquest assumpte i que per tant deu quedar pendent per l'Ajuntament vinent.

Després, exposa la necessitat de què sigui tancat el camp de l'Escola graduada de nois, a la qual cosa dóna la seva conformitat el vocal.

A continuació aquest, com a President del Consell Local de 1.ª Ensenyança dóna compte de l'acord pres pel referit Consell sobre guarderies en les escoles oficials a fi d'equiparar-les a les particulars acordant-se implantar-ho en les vacances de l'estiu vinent per ésser aquest any una mica tard.

Finalment s'acorda assistir a la reunió convocada per la Federació de Municipis Catalans que tindrà lloc a Girona el proper dissabte dia 22 del corrent.

Noves

El dia 16 d'aquest mes tingué lloc l'obertura de l'Exposició de treballs escolars del col·legi de Sant Josep (Escoles Cristianes).

— Ha tingut lloc, també, l'exposició de labors i treballs escolars de les nenes del col·legi del Immaculat Cor de Maria.

Es el Mal Gust, una cosa que el grinyol de l'esmolet.

Josep Carner

La humanitat i els grans artistes a la curta o a la llarga, sempre s'han entès.

Joan Alcover

Si ets savi, fes-me un raig de sol! o una flor! No? Doncs, fes-me només un microbi!

Montaigne

Una gran calamitat. La falsa cultura, això és l'incultura del homes cults

Cobla

Orquestrina

Els Unics

Representants:

Joaquim

Barnés

Cassà de la Selva

Notes de l'Alcaldia

Ens plau posar en coneixement del públic que en l'últim anàlisi de llet fet a les Cases Consistorials el dia 21 del corrent pel veterinari municipal, va ésser qualificada com a BONA tota la que va analitzar-se. Felicitem a les Autoritats pel seu interès en aquesta qüestió.

Polítiques

— El Centre Republicà Federal ha enviat al Sr. Irla la següent lletra:

Excm. Sr: Aquesta Societat es complau felicitar-lo per el nomenament de Director General d'Indústries que darrerament li ha estat atorgat.

Al mateix temps aprofitem l'ocasió per demanar-li faci tot el possible per al millorament de la indústria suro-tapera que tan angoixosa crisi està passant.

Esperant que de la seva actuació en sortirà algun millorament per

l'esmentada indústria, li desitgem el més gran encert en el seu lloc de director.

Visqui molts anys amb salut, i República.

Socials

La Societat Obrera «El Porvenir» ha celebrat reunió general, per canviar la meitat de la Junta Directiva, quedant aquesta constituïda de la següent forma.

President: Lluís Xena; Vice-president: Pere Bonal; Tresorer: Ataulf Maymí; Vocal primer: Jaume Bota; Vocal segon: Esteve Fullà; Vocal tercer: Carles Mir; Vocal quart: Joaquim Pi; Secretari: Joan Vilà.

Preguem a totes les Entitats locals, que es serveixin comunicar-nos totes les notícies i notes d'interès general, per ésser publicades en aquest periòdic.

Es diu que...

— Quan plou, l'aigua que baixa de la plaça del Dr. Rizal segueix pel Carrer del Portal (sínia) inundant-lo i malmenant-lo, quedant intransitable

— S'hauria d'arreglar la plaça d'en Santiago Rossinyol abans (Porvenir) fent que quedés ben aplanada.

— Es una mala costum espolsar la roba des dels balcons que donen al carrer. Preferim dir-ho així abans de denunciar casos concrets.

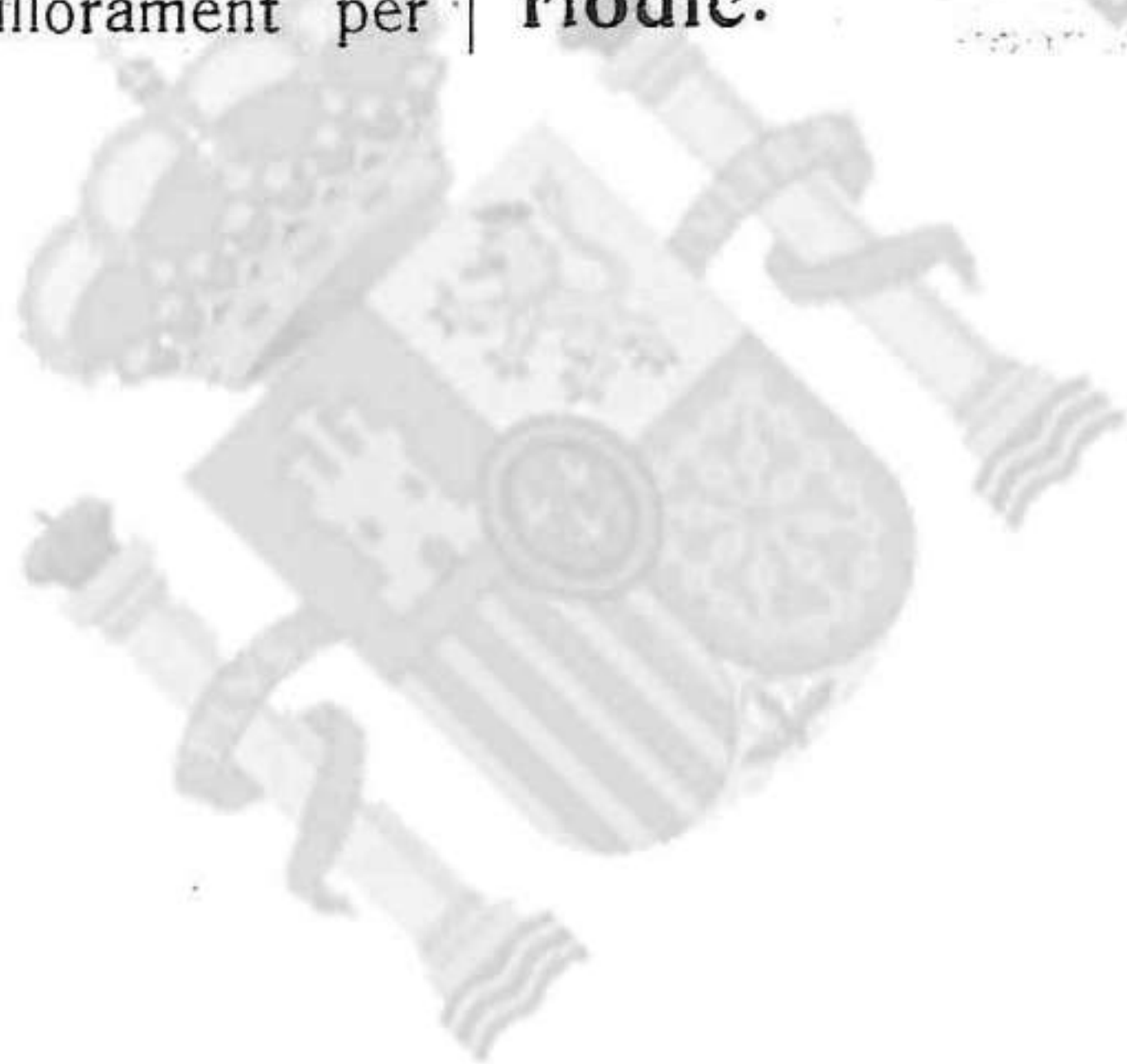
NUVIS !

Mobles Parussa

Abans de comprar visiteu aquesta casa, on hi trobareu els últims models d'art modern.

ELEGANCIA - SOLIDESA

Josep Horta C. E. Castelar, n.º 24
CASSÀ DE LA SELVA

Gasetilles

«Vigileu les gitanes»

Diumenge passat quatre gitanes entraren a la fleca d'En Josep Cristià i aprofitant que els de la casa eren a dins, «evaporaren» del calaix del taulell unes pessetes.

Amb la mateixa facilitat que es van fondre del calaix ho feren de llurs mans, com si fos art de prestidigitació, tota vegada que als pocs moments de detingudes al registrar-les no en portaven ni cinc.

No pararen de proclamar llur ignocència, però, davant la convicció del denunciador i la decisió de les Autoritats de no deixar-les en llibertat fins i quan no apareguessin les pessetes fantasmals, van acordar que una d'elles sortís amb dos guàrdies a veure si els «compañeros» podien reunir la quantitat reclamada. Així ho feren, però aquests «inmaculados compañeros» al veure la Benemèrita guillaren més que de pres-

sa i la gitana deixà com a penyora per a que deixessin anar a les altres, uns mantons valuosos prometent que al cap de poc portaria les pessetes i retiraria la penyora, com així ho féu, en efecte.

Després foren alliberades i marxaren amb el cap alt i ofeses de que es dubti pels pobles de l'honorabilitat de la seva raça.

Sardanes i balls

El diumenge passat es tocaren sardanes a la Plaça d'Anselm Clavé i seguidament tingué lloc al Saló Teatre del Centre Unió Republicana un lluit ball a càrrec de la cobla-orquestrina «Unió Cassanenca».

Més sardanes i balls

El dilluns també es ballaren sardanes i balls al passeig Vilaret, amb motiu de la revetlla de Sant Jaume, organitzats pel Centre Republicà Federal, amb la Cobla-Orquestrina «Els Unics»

Correu d'Horitzó

Un amic de l'Ateneu.—No podem decidir l'admissió del vostre article sense que us en feu responsable amb la vostra signatura.

N. Morat.—El mateix us diem respecte a la publicació de la vostra poesia.

Preguem als nostres subscriptors forans que tinguin a bé enviar-nos l'import de llur subscripció en el més breu termini possible a fi de procurar la millor bona marxa del periòdic.

Mercès a la bestreta.

L'Administració

Sabateria

LA CASSANENCA

No deixeu de visitar-la, on hi trobareu, a preus molt reduïts, els calçats propis de la temporada.

Salmeron, 7 - Cassà de la Selva

HERNIATS (Trencats) El millor remei per la pitjor trencadura el trobareu *usant* els aparells herniaris del

INSTITUT D'ORTOPÈDIA de F. TORRELLAS

Practicant especialitzat en el tractament ortopèdic de les hèrnies. Practicant de l'Ambulància de la Creu-Roja i del Dispensari Municipal.

(Carrer Ciutadans, 4, (sota l'Hotel del Centre) GIRONA

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Ansel Clavé - Telèfon 15

Garatge Bany

Cassà de la Selva

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Representant del lleixiu Berenguer

Pau, 45 Cassà de la Selva

Taller Mecànic de LLUÍS CASSÀ

Reparació de maquinària - Lloguer i venda de màquines de ribot

ESPECIALITAT EN SEGELLS MARCADORS

Manuel Bellés 17 - Cassà de la Selva

PERRUQUERIA PER A SENYORES

MARIA GELABERTO

SERVEI ACURAT

SALMERÓN 6 CASSÀ DE LA SELVA

ARTICLES DE FERRETERIA
ARMERIA I EFECTES DE CAÇA

URALITA

AGENCIA OFICIAL

J. BERDALET

CASSÀ DE LA SELVA

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

JOAN GROS Recader de Cassà de la Selva a Girona

Es reben encàrrecs a totes hores al carrer de la Pau n° 25 i a l'estació abans de la sortida dels trens.

D'un encàrrec urgent fet a les vuit del matí, en tindreu la resposta dues hores després, sense necessitat d'abandonar un sol moment les vostres ocupacions.

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 Cassà de la Selva

Aigua de les fonts de PANEDS i d'En LLIURE

Encarragueu-la a

NARCÍS LLOVERES VINYOLES

CERVANTES, 30; i us la servirà a domicili.

PERRUQUERIA

"LA HIGIÈNICA"

ESPECIALITAT EN EL TALLAT DE CABELL

JOAQUIM COSTA 12 CASSÀ DE LA SELVA

Taller de Reparacions

Cotxes Camions-Tractors

Melitón Sadurní

Automòbils de lloguer

Preus reduïdíssims

Servei a totes hores

Carrer Pi i Margall, 27 - Telèfon 35

Fonda "El Comerç"

Antiga Casa Barretina

Vda. Joan Abellí

Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10

CASSÀ DE LA SELVA

Preus reduïts - Servei acuradíssim

GARATGE

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Corredor d'En Rata, 5

Telèfon 32 R

Sixt Vinyes

Carrer Dolors, 22

Bateria de cuina

Lampisteria

Cassà de la Selva

Atenció Automobilistes !!

PERE VILA

Taller de reparacions de bicicletes

Cassà de la Selva

Plaça Anselm Clavé, 31

Aquesta casa us ofereix els neumàtics de la gran marca «DUNLOP-FORD» a preus reduïdíssims, sense competència, de totes les mides i models, des de les més petites per a bicicletes al tipus gegant per a camions.

Abans de comprar, demaneu preus i detalls a aquesta casa. No dubteu que us interessaran. Grans descomptes

Narcís Duran

Aiguardents i Licors

Elaboració acuradíssima

Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província

Taller de Reparacions

DE

Pere Sala

Carrer Ferrándiz, 10

Construcció i reparació de bateries
Reparació d'automòbils - Economia i seguretat

AUTOMOBILISTES: No oblideu mai que el vostre cotxe necessita periòdicament unes «cures» fetes per un mecànic de confiança. Si ho teniu en compte, no haureu de desesperar-vos mai demanant auxili al mig d'una carretera.

Servei amb camió de Cassà a Barcelona, amb parades a Caldes de Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva